

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (toinen jaosto)

24 päivänä kesäkuuta 2016*

Laiminlyöntikanne, kumoamiskanne ja vahingonkorvauskanne — Vaatimus tutkimuksen aloittamisesta väitetyn unionin oikeuden rikkomisen vuoksi — EIOPA:n puheenjohtajan päätös olla aloittamatta tutkimusta — Valituslautakunnan päätös jättää valitus tutkimatta — Muutoksenhaun määrääjat — Toimi, joka ei voi olla kanteen kohteena — Muotovaatimusten noudattamatta jättäminen — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi täysin perusteeton

Asiassa T-590/15,

Onix Asigurări SA, kotipaikka Bukarest (Romania), edustajanaan M. Vladu,

kantajana,

vastaan

Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen (EIOPA), asiamiehinään C. Coucke ja S. Dispiter, avustajanaan asianajaja H.-G. Kamman,

vastaajana,

joka koskee yhtäältä ensisijaisesti SEUT 265 artiklaan perustuvaa vaatimusta sen toteamiseksi, että EIOPA on jättänyt lainvastaisesti tekemättä päätöksen, jossa todettaisiin, että Istituto per la Vigilanza sulle Assicurazioni (IVASS, Italian vakuutusalan valvontaviranomainen) on soveltanut virheellisesti muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 73/239/ETY ja 88/357/ETY muuttamisesta 18.6.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/49/ETY (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi) (EYVL 1992, L 228, s. 1) 40 artiklan 6 kohdan säännöksiä, ja toissijaisesti SEUT 263 artiklaan perustuvaa vaatimusta tutkimuksen aloittamisesta Euroopan valvontaviranomaisen (EIOPA) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta 24.11.2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010 (EUVL 2010, L 331, s. 48) 17 artiklan nojalla 6.6.2014 tehdyn EIOPA:n puheenjohtajan päätöksen EIOPA-14-267 ja 3.8.2015 tehdyn valituslautakunnan päätöksen BOA 2015 001, jossa Onix Asigurărin asetuksen N:o 1094/2010 60 artiklan nojalla tekemä valitus jätettiin tutkimatta, kumoamiseksi ja toisaalta SEUT 268 artiklaan perustuvaa vaatimusta kantajalle edellä mainitusta laiminlyönnistä ja näiden päätösten tekemisestä väitetysti aiheutuneen vahingon korvaamiseksi,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. E. Martins Ribeiro (esittelevä tuomari) sekä tuomarit S. Gervasoni ja L. Madise,

* Oikeudenkäyntikieli: romania.

kirjaaja: E. Coulon,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 1 Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen (EIOPA) perustettiin päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta 24.11.2010 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010 (EUVL 2010, L 331, s. 48).
- 2 Finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta 24.11.2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1092/2010 (EUVL 2010, L 331, s. 1) 1 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaan arvopaperimarkkinaviranomainen on osa Euroopan finanssivalvojen järjestelmää (EFVJ), jonka tehtävänä on Euroopan unionin finanssijärjestelmän valvonnan varmistaminen.
- 3 EFVJ:ään kuuluu myös kaksi muuta eurooppalaista valvontaviranomaista eli Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta 24.11.2010 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 (EUVL 2010, L 331, s. 12) perustettu Euroopan pankkiviranomainen ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta 24.11.2010 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 (EUVL 2010, L 331, s. 84) perustettu Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen. Lisäksi EFVJ:ään kuuluvat Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitea ja tietyt jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tai valvontaviranomaiset.
- 4 Asetuksen N:o 1094/2010 1 artiklan 2 kohdassa säädetään, että EIOPA toimii tällä asetuksella uskottujen valtuuksien puitteissa sekä kyseisessä säännöksessä mainittujen säädösten, kuten erityisesti muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direkttiivien 73/239/ETY ja 88/357/ETY muuttamisesta (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi) 18.6.1992 annetun direktiivin 92/49/ETY (EYVL 1992, L 228, s. 1), soveltamisalalla. Mainitun asetuksen 1 artiklan 6 kohdan mukaan EIOPA:n tavoitteena on suojella yleistä etua edistämällä finanssijärjestelmän lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vakautta sekä tehokkuutta unionin talouden, sen kansalaisten ja yritysten kannalta.
- 5 Asetuksen N:o 1094/2010 17 artiklassa säädetään mekanismista, jota EIOPA voi käyttää tapauksissa, joissa kansalliset viranomaiset ovat rikkoneet unionin oikeutta valvontakäytännössään. Asetuksen N:o 1094/2010 17 artiklan 2, 3 ja 6 kohdassa määritetään tätä tarkoitusta varten kolmivaiheinen mekanismi. Sen 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos toimivaltainen viranomainen ei ole soveltanut 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja säädöksiä, edellä 10–15 artiklan mukaisesti hyväksytyt tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit mukaan luettuina, tai on soveltanut niitä tavalla, joka on ilmeisesti unionin oikeuden vastainen, ja on erityisesti jättänyt varmistamatta, että finanssilaitos täyttää näissä säädöksissä asetetut vaatimukset, [EIOPA] toimii tämän artiklan 2, 3 ja 6 kohdassa säädettyjen valtuuksien mukaisesti.

2. [EIOPA] voi tutkia unionin oikeuden väitettyä rikkomista tai soveltamatta jättämistä yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen, Euroopan parlamentin, neuvoston, komission tai osallisryhmien pyynnöstä taikka omasta aloitteestaan ilmoitettuaan asiasta kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle.

Tämän toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava [EIOPA:lle] viipymättä kaikki tiedot, joita tämä katsoo tarvitsevansa tutkimukseensa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 35 artiklassa säädettyjen valtuuksien soveltamista.”

- 6 Asetuksen N:o 1094/2010 60 artiklassa säädetään mahdollisuudesta hakea muutosta Euroopan valvontaviranomaisten valituslautakunnassa (jäljempänä valituslautakunta). Siinä säädetään seuraavaa:

”1. Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö taikka toimivaltainen viranomainen voi hakea muutosta 17, 18 ja 19 artiklassa tarkoitettuun [EIOPA:n] päätökseen tai mihin tahansa muuhun [EIOPA:n] 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen unionin säädösten mukaisesti tekemään päätökseen, joka on osoitettu heille tai joka koskee heitä suoraan ja erikseen, vaikka se olisi osoitettu muulle henkilölle.

--

4. Jos valitus voidaan ottaa tutkittavaksi, valituslautakunta tutkii, onko se perusteltu. Se kehottaa valitusmenettelyn osapuolia esittämään tietyssä määräajassa huomautuksensa omien tiedoksiantajensa tai muiden valitusmenettelyn osapuolten ilmoitusten johdosta. Valitusmenettelyn osapuolilla on oikeus esittää näkemyksensä suullisesti.

--”

- 7 Asetuksen N:o 1094/2010 61 artiklan 1–3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Valituslautakunnan tai, jos oikeutta hakea muutosta valituslautakunnalta ei ole, [EIOPA:n] tekemästä päätöksestä voi nostaa kanteen Euroopan unionin tuomioistuimessa [SEUT] 263 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltio, unionin toimielin taikka luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi hakea [EIOPA:n] päätöksiin muutosta Euroopan unionin tuomioistuimelta [SEUT] 263 artiklan mukaisesti.

3. Jos [EIOPA:lla] on velvoite toimia ja se laiminlyö päätöksen tekemisen, laiminlyöntiä koskeva kanne voidaan nostaa Euroopan unionin tuomioistuimessa [SEUT] 265 artiklan mukaisesti.”

Asian tausta

- 8 Kantaja Onix Asigurări SA on Romanian oikeuden mukaan perustettu vakuutusyhtiö, jonka kotipaikka on Romaniassa. Sillä on toimintaa useissa unionin jäsenvaltioissa, kuten muun muassa Italian tasavallassa.
- 9 Istituto per la Vigilanza sulle Assicurazioni (IVASS, Italian vakuutusalan valvontaviranomainen) kielsi 20.12.2013 tekemällään päätöksellä kantajaa tekemästä toistaiseksi uusista vakuutus sopimuksista Italiassa (jäljempänä IVASS:n päätös). IVASS perusteli tätä päätöstä, joka tehtiin kolmannen vahinkovakuutusdirektiivin 40 artiklan täytäntöön panemiseksi säädetyn yksityisvakuutuskoodeksin (Codice delle assicurazioni private) 193 §:n 4 momentin nojalla, kantajan ainoan osakkaan mainetta koskevilla vakavilla huolenaiheilla.

- 10 Kantaja lähetti 5.2.2014 EIOPA:lle kirjeen, jossa se muun muassa ilmoitti viranomaiselle IVASS:n päätöksestä ja esitti syyt, joiden vuoksi se katsoi, ettei päätös ollut unionin oikeuden mukainen. Kantaja lähinnä väitti, ettei IVASS ole toimivaltainen arvioimaan sen osakkaan mainetta ja ettei kolmannen vahinkovakuutusdirektiivin 40 artiklan 6 kohtaa voida soveltaa. EIOPA käsitteli kirjettä asetuksen N:o 1094/2010 17 artiklan nojalla tehtynä valituksena.
- 11 Kantajan kanssa maalisi- ja toukokuun 2014 välisenä aikana sähköpostitse käymänsä kirjeenvaihdon jälkeen EIOPA:n puheenjohtaja teki 6.6.2014 kaksi päätöstä.
- 12 Päätöksellä EIOPA-14-266, joka koski asetuksen N:o 1094/2010 17 artiklan nojalla esitetyn tutkintapyyntöön tutkittavaksi ottamista, otettiin kantajan valitus tutkittavaksi.
- 13 Päätöksellä EIOPA-14-267, joka koski asetuksen N:o 1094/2010 17 artiklassa tarkoitettua tutkinnan aloittamista, EIOPA:n puheenjohtaja päätti olla aloittamatta tutkintaa sen selvittämiseksi, oliko IVASS mahdollisesti rikkonut unionin oikeutta (jäljempänä kielteinen päätös). Päätöksen perusteluista ilmenee, että vaikka jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat kolmannen vahinkovakuutusdirektiivin 40 artiklan 6 kohdan mukaan toteuttaa kiireellisessä tapauksessa aiheellisia toimenpiteitä säännösten vastaisen toiminnan estämiseksi alueellaan, tämän toimivallan ulottuvuus ja rajat määräytyvät kansallisen lainsäädännön perusteella kansallisten tuomioistuinten laillisuusvalvonnassa. Lisäksi päätöksessä todettiin, ettei ollut mitään syytä väittää IVASS:n rikkoneen kolmannen vahinkovakuutusdirektiivin säännöksiä.
- 14 Nämä päätökset annettiin 12.6.2014 sähköpostitse tiedoksi kantajalle.
- 15 Kantaja vastasi kielteiseen päätökseen 18.6.2014 päivätyllä kirjeellä, jossa se vaati EIOPA:n puheenjohtajaa peruuttamaan päätöksensä ja aloittamaan asetuksen N:o 1094/2010 17 artiklan nojalla tutkinnan sen selvittämiseksi, oliko IVASS rikkonut unionin oikeutta. Kirjeessään kantaja lähinnä toisti näkemyksensä, jonka mukaan IVASS ei ole toimivaltainen arvioimaan sen osakkaan mainetta, koska tämä arviointi kuuluu yksinomaan Romanian viranomaisille.
- 16 Kesä- ja marraskuun 2014 välisenä aikana kantaja ja EIOPA kävivät sähköpostitse kirjeenvaihtoa. EIOPA vastasi 2.10.2014 sähköpostitse kantajan esittämiin asiaväitteisiin ja selvensi kielteisessä päätöksessä ilmaisemaansa kantaa. Kantaja vastasi 8.10.2009 päivätyllä kirjeellä.
- 17 Kantaja ilmoitti 3.11.2014 sähköpostitse EIOPA:lle, että jollei sen pyyntöön asetuksen N:o 1094/2010 17 artiklan mukaisen tutkintamenettelyn aloittamisesta vastata viimeistään 15.11.2014, se nostaa mainitun asetuksen 61 artiklan nojalla kanteen Euroopan unionin tuomioistuimessa.
- 18 Kantajan 8.10.2014 päivättyyn kirjeeseen viitaten EIOPA ilmoitti 24.11.2014 päivätyllä kirjeellä ”vahvistavansa, ettei se [ollut] muuttanut [kielteisessä päätöksessä] omaksumaansa kantaa”.
- 19 Kantaja teki 22.12.2014 valituslautakuntaan asetuksen N:o 1094/2010 60 artiklan mukaisen valituksen. Valituksen kohteena oli ”EIOPA:n 24.11.2014 päivätty [kirje], jossa vahvistettiin [kielteinen] päätös”. Valituksensa tueksi kantaja vetosi lähinnä siihen, että EIOPA:n olisi pitänyt aloittaa tutkinta, koska IVASS oli rikkonut unionin oikeutta ottamalla kantaa sen ainoan osakkaan maineeseen. Kantajan mukaan IVASS oli siten loukannut Romanian viranomaisten toimivaltaa. Lisäksi IVASS:n päätöstä ei voitu pätevästi perustella kolmannen vahinkovakuutusdirektiivin 40 artiklan 6 kohdalla. Valituslautakunnan käsittelyyn toimitetun asiakirja-aineiston liitteenä oli muun muassa kantajan 18.6.2014 päivätty kirje.
- 20 Valituslautakunta hylkäsi kantajan valituksen 3.8.2015 tekemällään päätöksellä (jäljempänä valituslautakunnan päätös ja yhdessä kielteisen päätöksen kanssa riidanalaiset päätökset) sillä perusteella, ettei valitusta voitu ottaa tutkittavaksi, koska se koski toimea, joka ei kuulunut valituslautakunnan toimivaltaan. Valituslautakunta lähinnä totesi, että EIOPA:n 24.11.2014 päivätty

kirje oli toimi, jolla pelkästään vahvistettiin kielteinen päätös ja joka ei siten ollut muutoksenhakukelpoinen valituslautakunnassa. Lisäksi se totesi, ettei kantaja ollut hakenut muutosta kielteiseen päätökseen ja että kantaja oli joka tapauksessa menettänyt oikeutensa riitauttaa kyseinen päätös, koska valitus oli tehty 22.12.2014.

- 21 Valituslautakunnan päätös annettiin samana päivänä tiedoksi kantajalle. Tämän pyynnöstä päätökseen tehtiin kirjoitusvirheen oikaisu, josta ilmoitettiin kantajalle 13.8.2015.
- 22 Kantaja nosti nyt käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 12.10.2015 jättämällään kannekirjelmällä.
- 23 EIOPA toimitti vastineensa unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 18.1.2016.
- 24 Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta
- toteamaan, että EIOPA on jättänyt tekemättä päätöksen, jossa todettaisiin IVASS:n soveltaneen virheellisesti kolmannen vahinkovakuutusdirektiivin 40 artiklan 6 kohdan säännöksiä
  - toissijaisesti kumoamaan riidanalaiset päätökset
  - toteamaan, että EIOPA on vastuussa vahingosta, joka kantajalle on aiheutunut päätöksen tekemättä jättämisestä ja riidanalaisen päätöksen tekemisestä
  - velvoittamaan EIOPA:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 25 EIOPA vaatii unionin yleistä tuomioistuinta
- ensisijaisesti jättämään laiminlyöntikanteen, kumoamiskanteen ja vahingonkorvauskanteen tutkimatta
  - toissijaisesti hylkäämään kanteet kokonaisuudessaan perusteettomina
  - velvoittamaan kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

- 26 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 126 artiklassa todetaan, että jos kanne on selvästi unionin yleisen tuomioistuimen toimivaltaan kuulumaton tai kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat tai kanne selvästi on oikeudellisesti täysin perusteeton, unionin yleinen tuomioistuin voi esittelevän tuomarin ehdotuksesta milloin tahansa päättää asian käsittelyä jatkamatta ratkaista asian perustellulla määräyksellä.
- 27 Nyt käsiteltävässä tapauksessa unionin yleinen tuomioistuin katsoo saaneensa asiakirjoista riittävät tiedot ja päättää ratkaista asian jatkamatta asian käsittelyä.

Laiminlyöntivaatimus

- 28 Kantaja lähinnä vaatii unionin yleistä tuomioistuinta toteamaan, että EIOPA on lainvastaisesti pidättynyt tekemästä päätöstä kantajan pyynnöstä aloittaa asetuksen N:o 1094/2010 17 artiklan mukainen menettely. Laiminlyöntivaatimuksen tutkittavaksi ottamisesta kantaja huomauttaa kannekirjelmässään, että SEUT 265 artiklan toisessa kohdassa asetettu kanteen nostamisen määräaika on alkanut 3.8.2015 eli päivänä, jona valituslautakunnan päätös annettiin sille tiedoksi. Kantajan

mukaan vasta tällä päätöksellä poistettiin epävarmuus, joka johtui EIOPA:n vastauksesta 18.6.2014 päivättyyn kirjeeseen, jossa kantaja vaati EIOPA:ta tekemään päätöksen ja aloittamaan tutkinnan sen selvittämiseksi, oliko IVASS rikkonut unionin oikeutta.

- 29 EIOPA väittää, että vaatimus on jätettävä tutkimatta.
- 30 Huomattakoon, että asetuksen N:o 1094/2010 61 artiklan 3 kohdassa säädetään, että jos EIOPA:lla on velvoite toimia ja se laiminlyö päätöksen tekemisen, laiminlyöntiä koskeva kanne voidaan nostaa SEUT 265 artiklan mukaisesti.
- 31 Tästä on muistutettava, että SEUT 265 artiklassa määrätty oikeussuojakeino perustuu ajatukseen siitä, että toimielimen lainvastaisen toimimattomuuden perusteella ne, joita asia koskee, voivat saattaa asian unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi, jotta tämä toteaa, että toimimasta pidättäminen on ristiriidassa EUT-sopimuksen kanssa. Mainittu artikla koskee laiminlyöntiä, joka perustuu pidättymiseen antamasta ratkaisua tai määrittelemästä kantaa, eikä sellaisen toimen toteuttamista, joka poikkeaa kantajan toivomasta tai tarpeelliseksi katsomasta toimesta (tuomio 19.11.2013, komissio v. neuvosto, C-196/12, EU:C:2013:753, 22 kohta; ks. vastaavasti myös tuomio 24.11.1992, Buckl ym. v. komissio, C-15/91 ja C-108/91, EU:C:1992:454, 17 kohta ja tuomio 16.2.1993, ENU v. komissio, C-107/91, EU:C:1993:56, 10 kohta).
- 32 SEUT 265 artiklan toisen kohdan mukaan laiminlyöntikannetta ei voida tutkia, ellei toimielintä ole ensin kehotettu toimimaan. Tämä toimielimelle esitettävä kehoitus on olennainen menettelyvaatimus, ja sen perusteella alkaa yhtäältä kulu kahden kuukauden määräaika, jonka kuluessa toimielimellä on velvollisuus määritellä kantansa, ja toisaalta määräytyvät rajat, joissa kanne voidaan nostaa siinä tapauksessa, että toimielin ei määrittele kantaansa. Vaikka kehotuksen esittämiselle ei ole asetettu mitään erityistä muotovaatimusta, on kuitenkin välttämätöntä, että kehoitus on riittävän selvä ja täsmällinen, jotta vastaajana olevalla toimielimellä on mahdollisuus saada tietää konkreettisesti sen päätöksen sisältö, jota siltä pyydetään, ja siitä käy ilmi, että sen tarkoituksena on velvoittaa toimielin määrittelemään kantansa (ks. tuomio 3.6.1999, TF1 v. komissio, T-17/96, EU:T:1999:119, 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja määräys 27.11.2012, H-Holding v. parlamentti, T-672/11, ei julkaistu, EU:T:2012:628, 12 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; määräys 10.7.2014, Kafetzakis ym. v. parlamentti ym., T-38/14, ei julkaistu, EU:T:2014:685, 26 kohta).
- 33 Jollei toimielin ole määritellyt kantaansa kahden kuukauden kuluessa mainitusta kehotuksesta, kanne voidaan SEUT 265 artiklan toisen kohdan mukaan panna vireille uuden kahden kuukauden määräajan kuluessa. Työjärjestyksen 60 artiklan mukaan tätä määräaika pidennetään pitkien etäisyyksien vuoksi kymmenellä päivällä.
- 34 Nyt käsiteltävässä asiassa kantaja lähinnä väittää kehottaneensa 18.6.2014 päivätyssä kirjeessään EIOPA:ta toimimaan (ks. edellä 28 kohta). Se ei kuitenkaan kirjelmässään mainitse mitään muita, mahdollisesti jo aiempia toimia, joissa se olisi kehottanut EIOPA:ta toimimaan, eikä myöskään väitä tehneensä näin.
- 35 Muistutettakoon, että kantaja vaati 18.6.2014 päivätyllä kirjeellään EIOPA:n puheenjohtajaa kumoamaan kielteisen päätöksen ja aloittamaan asetuksen N:o 1094/2010 17 artiklan mukaisen tutkinnan.
- 36 Vaikka kantajan 18.6.2014 päivättyä kirjettä olisikin pidettävä edellä 32 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettuna kehoituksena toimia, on huomattava, ettei asiakirja-aineistoon sisältyvistä asiakirjoista sen paremmin kuin EIOPA:n esittämistä lausumistakaan ilmene, että EIOPA olisi määritellyt kantansa SEUT 265 artiklassa tarkoitettussa kahden kuukauden määräajassa. Kahden kuukauden ja kymmenen päivän määräaika, jonka kuluessa kantajan olisi pitänyt nostaa

laiminlyöntikanne unionin yleisessä tuomioistuimessa, alkoi siten kulu ensin mainitun määräajan päättyessä 18.8.2014. Nyt käsiteltävä kanne on nostettu vasta 12.10.2015, joten sen on todettava selvästi myöhästyneen.

- 37 Joka tapauksessa on todettava, että EIOPA vastasi 2.10.2014 sähköpostitse kantajan muun muassa 18.6.2014 päivätyssä kirjeessä esittämiin väitteisiin. EIOPA vahvisti kantansa 24.11.2014 päivätyllä kirjeellään. Tältä osin kantaja toteaa lisäksi kannekirjelmässä esittämässään asian taustan selvityksessä, että EIOPA ”selvensi” kantaansa 2.10.2014 päivätyssä kirjeessään ja esitti 24.11.2014 päivätyssä kirjeessään ”yksityiskohtaisesti [kielteisen] päätöksen perustelut”. Vaikuttaa siis siltä, että kantajan väittämä laiminlyönti on joka tapauksessa korjattu, vaikkakin vasta sen kahden kuukauden määräajan päätyttyä, jonka kuluessa EIOPA:n olisi pitänyt määrittellä kantansa. Edellä 31 kohdassa tarkoitettun oikeuskäytännön perusteella sama päätelmä on tehtävä, vaikka EIOPA olisi edellä mainitussa sähköpostiviestissä ja kirjeessä toistanut kieltäytyvänsä aloittamasta asetuksen N:o 1094/2010 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tutkintaa.
- 38 Tästä seuraa, että nyt käsiteltävä laiminlyöntikanne on selvästikin jätettävä tutkimatta.
- 39 Tätä päätelmää ei voida kyseenalaistaa kantajan väitteellä, jonka mukaan laiminlyöntikanteen nostamisen määräaika alkoi 3.8.2015 eli päivänä, jona valituslautakunnan päätös annettiin tiedoksi kantajalle. Kantajan mukaan kyseinen päätös poisti epävarmuuden EIOPA:n vastauksesta kantajan 18.6.2014 päivätyyn kirjeeseen (ks. edellä 28 kohta).
- 40 Ensinnäkin on todettava kantajan väitteiden perustuvan siihen oletamaan, että EIOPA on vastannut sen 18.6.2014 päivätyyn kirjeeseen jo ennen valituslautakunnan päätöksen tekemistä; täsmennettäköön kuitenkin, että kantajan mukaan tämä vastaus aiheutti sille epävarmuutta. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan se, että kyseinen toimielin kieltäytyy antamasta ratkaisua saatuaan SEUT 265 artiklan mukaisen kehotuksen toimia, merkitsee laiminlyönnin korjaavaa kannan määrittelyä, ja tämä kieltäytyminen on toimi, josta voidaan nostaa kumoamiskanne (ks. vastaavasti määräys 4.5.2005, *Holcim (Ranska) v. komissio*, T-86/03, EU:T:2005:157, 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 41 Toiseksi on aiheellista muistuttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kanteen nostamisen määräaika on oikeusjärjestyksen perusteisiin kuuluva seikka, ja se on säädetty oikeudellisten tilanteiden selkeyden ja oikeusvarmuuden turvaamiseksi sekä lainkäytössä tapahtuvan syrjinnän ja mielivaltaisen kohtelun estämiseksi, ja unionin tuomioistuimen tehtävä on tarkistaa viran puolesta, onko kyseistä määräaika noudatettu (määräys 14.12.2006, *Smanor ja Ségaud v. komissio*, T-150/06, ei julkaistu, EU:T:2006:402, 14 kohta; ks. vastaavasti myös määräys 13.12.2000, *Sodima v. komissio*, C-44/00 P, EU:C:2000:686, 51 kohta).
- 42 Näin ollen on todettava, ettei kantaja enää sen jälkeen, kun se on antanut laiminlyöntikanteen nostamiselle asetettun määräajan kulu loppuun (ks. edellä 36 kohta), voi vaatia kanteen nostamiselle uutta määräaika, joka laskettaisiin päivästä, jona epävarmuus EIOPA:n 18.6.2014 päivätyyn kirjeeseen antamassaan vastauksessa määrittämästä kannasta on kantajan mukaan poistunut. Kantaja ei varsinkaan voi kiertää kanteen myöhästymisestä ja kannan määrittelystä johtuvaa laiminlyöntikanteen tutkimatta jättämistä lähettämällä EIOPA:lle joukon kirjeitä ja vastineita tämän määrittelemään kantaan.
- 43 Edellä esitetyn perusteella laiminlyöntikanne on jätettävä tutkimatta, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi.

Kumoamisvaatimukset

- 44 Seuraavaksi on tutkittava peräkkäin kielteistä päätöstä ja sen jälkeen valituslautakunnan päätöstä koskevat kumoamisvaatimukset.

Kielteistä päätöstä koskeva kumoamisvaatimus

- 45 Kielteistä päätöstä koskevan kumoamisvaatimuksensa tueksi kantaja vetoaa lähinnä yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka koskee perustelujen puuttumista. Vaatimuksen tutkittavaksi ottamisesta se toteaa kannekirjelmässään, että kanteen nostamisen määräaika on alkanut kuluu vasta 13.8.2015 eli päivästä, jona valituslautakunnan päätös saatettiin kirjoitusvirheiden oikaisemisen jälkeen lopulliseen muotoonsa. Kantajan mukaan valituslautakunnan käsittelyssä ei ensinnäkään otettu huomioon kantajan 18.6.2014 päivätyä kirjettä. Toiseksi kumoamiskanteen nostamiselle asetetun määräajan kuluminen on keskeytynyt valituslautakunnan käsittelyn ajaksi.
- 46 EIOPA väittää, että kielteistä päätöstä koskeva kumoamisvaatimus on jätettävä tutkimatta. Sen mukaan vaatimus on ensinnäkin esitetty myöhässä. Toiseksi kielteinen päätös ei ole SEUT 263 artiklassa tarkoitettu kannekelpoinen toimi. Kielteistä päätöstä koskevan kumoamisvaatimuksen tueksi esitetty ainoa kanneperuste on joka tapauksessa perusteeton.
- 47 Ottamatta nyt kantaa yhtäältä siihen, onko kielteistä päätöstä koskeva kumoamisvaatimus – ottaen huomioon kantajan väitteet sellaisina kuin ne on tiivistetty edellä 45 kohdassa – esitetty myöhässä, ja toisaalta siihen, miten valituslautakunnan käsittely mahdollisesti vaikuttaa mahdollisuuteen riitauttaa päätös unionin yleisessä tuomioistuimessa, on aluksi selvitettävä, onko tätä päätöstä pidettävä SEUT 263 artiklassa tarkoitettuna kannekelpoisena toimena.
- 48 Tästä on ensinnäkin muistutettava, että oikeuskäytännön mukaan SEUT 263 artiklassa tarkoitettuja kannekelpoisia toimia ovat muodostaan riippumatta kaikki unionin toimielinten, elinten ja laitosten toteuttamat toimenpiteet, joilla pyritään saamaan aikaan sitovia oikeusvaikutuksia (tuomio 31.3.1971, komissio v. neuvosto, 22/70, EU:C:1971:32, 42 kohta; ks. myös tuomio 13.10.2011, Deutsche Post ja Saksa v. komissio, C-463/10 P ja C-475/10 P, EU:C:2011:656, 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 49 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä on toistuvasti katsottu, että kun luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö nostaa kumoamiskanteen unionin toimielimen, elimen tai laitoksen toimesta, kumoamiskanne on mahdollinen vain, jos tällä toimella on tarkoitus saada aikaan sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi (tuomio 11.11.1981, IBM v. komissio, 60/81, EU:C:1981:264, 9 kohta; ks. myös tuomio 13.10.2011, Deutsche Post ja Saksa v. komissio, C-463/10 P ja C-475/10 P, EU:C:2011:656, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tätä oikeuskäytäntöä on kehitetty luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden unionin tuomioistuimissa sellaisista toimista nostamien kanteiden yhteydessä, jotka on osoitettu näille. Kun muu kuin etuoikeutettu kantaja nostaa kumoamiskanteen toimesta, jota ei ole osoitettu sille, vaatimus siitä, että riidanalaisen toimen sitovien oikeusvaikutusten on vaikutettava kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi, menee ainakin osittain päällekkäin SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa asetettujen vaatimusten kanssa (tuomio 13.10.2011, Deutsche Post ja Saksa v. komissio, C-463/10 P ja C-475/10 P, EU:C:2011:656, 38 kohta).
- 50 Analogisesti on vielä todettava unionin tuomioistuimen katsoneen, ettei päätös SEUT 106 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun toimenpiteen toteuttamatta jättämisestä ole kannekelpoinen toimi, koska kyseisen 3 kohdan sanamuodosta ja kaikkien tämän artiklan sisältämien määräysten tarkoituksesta seuraa, ettei komission tarvitse ryhtyä toimenpiteisiin. Yksityiset eivät siten voi vaatia komissiota ottamaan kantaa tietyllä tavalla. Tästä unionin tuomioistuin on päätellyt, että kirjeellä, jolla komissio ilmoittaa kantelijalle, ettei se aio ryhtyä toimenpiteisiin kantelun johdosta, ei voida katsoa olevan sitovia oikeudellisia vaikutuksia, joten se ei ole kannekelpoinen toimi, eikä tähän ratkaisuun vaikuta se, että yksityisellä voi tietyissä tilanteissa olla oikeus nostaa kumoamiskanne päätöksestä, jonka komissio osoittaa jäsenvaltiolle SEUT 106 artiklan 3 kohdan nojalla, jos SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa määrätyt edellytykset täyttyvät (ks. vastaavasti tuomio 22.2.2005, komissio v. max.mobil, C-141/02 P, EU:C:2005:98, 68–70 kohta).

- 51 Nyt käsiteltävässä asiassa on riidatonta, että kantaja esitti EIOPA:lle asetuksen N:o 1094/2010 17 artiklan mukaisen tutkintapyynnön. Tässä artiklassa säädetään mekanismista, jota EIOPA voi käyttää tapauksissa, joissa kansalliset viranomaiset ovat rikkoneet unionin oikeutta valvontakäytännössään. Sen 1 kohdan mukaan silloin, ”jos toimivaltainen viranomainen ei ole soveltanut 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja säädöksiä, edellä 10–15 artiklan mukaisesti hyväksytyt tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit mukaan luettuina, tai on soveltanut niitä tavalla, joka on ilmeisesti unionin oikeuden vastainen, ja on erityisesti jättänyt varmistamatta, että finanssilaitos täyttää näissä säädöksissä asetetut vaatimukset, [EIOPA] toimii tämän artiklan 2, 3 ja 6 kohdassa säädettyjen valtuuksien mukaisesti”.
- 52 Asetuksen N:o 1094/2010 17 artiklan 2, 3 ja 6 kohdassa määritellään tähän mekanismiin sisältyvät kolme vaihetta. Asetuksen 17 artiklan 2 kohdassa säädetään muun muassa, että ”[EIOPA] voi tutkia unionin oikeuden väitettyä rikkomista tai soveltamatta jättämistä yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen, Euroopan parlamentin, neuvoston, komission tai osallisryhmien pyynnöstä taikka omasta aloitteestaan ilmoitettuaan asiasta kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle”.
- 53 Tästä säännöksestä ja erityisesti voida-verbin käytöstä siis ilmenee, että EIOPA:lla on harkintavaltaa tutkimusten aloittamisen osalta sekä silloin, kun asetuksen N:o 1094/2010 17 artiklan 2 kohdassa nimenomaisesti mainitut elimet esittävät sille pyynnön, että silloin, kun se toimii omasta aloitteestaan (ks. analogisesti tuomio 9.9.2015, SV Capital v. ABE, T-660/14, valitus vireillä, EU:T:2015:608, 47 kohta).
- 54 Tästä seuraa, että – toisin kuin kantaja väittää laiminlyöntivaatimuksensa yhteydessä – EIOPA:lla ei ole velvollisuutta toimia asetuksen N:o 1094/2010 17 artiklan mukaisesti.
- 55 Tämä tulkinta on lisäksi EIOPA:n tavoitteiden ja tehtävien sekä asetuksen N:o 1094/2010 17 artiklassa perustetun mekanismin systematiikan mukainen. Tämän asetuksen 1 artiklan 6 kohdan mukaan EIOPA:n tavoitteena on suojella yleistä etua edistämällä finanssijärjestelmän lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vakautta sekä tehokkuutta unionin talouden, sen kansalaisten ja yritysten kannalta. Lisäksi mainitun asetuksen johdanto-osan 26 perustelukappaleesta ilmenee, että sen 17 artiklassa käyttöön otetulla mekanismilla pyritään varmistamaan finanssimarkkinoiden eheys, avoimuus, tehokkuus ja moitteeton toiminta, finanssijärjestelmän vakaus sekä finanssilaitosten tasapuoliset kilpailuolosuhteet unionissa. Tämän keskeinen edellytys on se, että unionin oikeutta sovelletaan kaikilta osin asianmukaisesti. Kuten EIOPA lisäksi huomauttaa, mainitun mekanismin tavoitteena ei siis ole taata yksityisille suojaa tai vahingonkorvausta luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja toimivaltaisen kansallisen viranomaisen välisissä riidoissa.
- 56 Edellä esitetyt seikat huomioon ottaen on huomattava, että nyt tarkasteltavan kaltaisen tutkintapyynnön esittäminen ei luo erityistä oikeussuhdetta kantajan ja EIOPA:n välille eikä velvoita viimeksi mainittua aloittamaan asetuksen N:o 1094/2010 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tutkintaa.
- 57 Näin ollen on todettava analogisesti edellä 50 kohdassa mainitun oikeuskäytännön kanssa, ettei kielteisellä päätöksellä ole sitovia oikeusvaikutuksia. Koska kantaja ei voi vaatia EIOPA:ta aloittamaan asetuksen N:o 1094/2010 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tutkintaa, EIOPA:n kieltäytyminen aloittamasta tällaista menettelyä viran puolesta ei voi vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi.
- 58 Kielteistä päätöstä ei näin ollen voida pitää kannekelpoisena toimenä.
- 59 Kun otetaan huomioon edellä esitetty, kielteistä päätöstä koskeva kumoamisvaatimus on jätettävä tutkimatta, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi, eikä ole tarpeen tutkia asianosaisten väitteitä kanteen nostamisen määräajan noudattamisesta.

Valituslautakunnan päätöstä koskeva kumoamisvaatimus

- 60 Kantajan mukaan valituslautakunnan päätöksestä esitetty kumoamisvaatimus on otettava tutkittavaksi kantajalla olevan asiavaltuuden ja kanteen nostamisen määräajan noudattamisen perusteella, ja vaatimuksensa tueksi kantaja vetoaa lähinnä yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka koskee olennaisen menettelymääräyksen rikkomista siten, että valituslautakunta jätti valituksen kohteena olleen asian täysin ratkaisematta. Kantaja huomauttaa valituslautakuntaan tekemänsä valituksen kohdistuneen yksinomaan EIOPA:n 24.11.2014 päivättyyn kirjeeseen mutta katsoo, että lautakunnan olisi sittenkin pitänyt ottaa huomioon perustelut, jotka se esitti valitukseen liittämässään 18.6.2014 päivätyssä kirjeessä, jossa vaadittiin kielteisen päätöksen kumoamista.
- 61 EIOPA lähinnä väittää, että valituslautakunnan päätöstä koskeva kumoamiskanne on jätettävä tutkimatta, koska se ei ole SEUT 263 artiklassa tarkoitettu kannekelpoinen toimi, ja että kantajan esittämä ainoa kanneperuste on joka tapauksessa tehoton.
- 62 Muistutettakoon, että oikeuskäytännön mukaan unionin yleisen tuomioistuimen asiana on arvioida, voidaanko käsiteltävän asian olosuhteissa pitää hyvän lainkäytön perusteella oikeutettuna, että kantajan valituslautakunnan päätöksen perusteltavuudesta esittämät väitteet hylätään kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisesta lausumatta (ks. vastaavasti tuomio 26.2.2002, neuvosto v. Boehringer, C-23/00 P, EU:C:2002:118, 52 kohta).
- 63 Prosessiekonomisista syistä nyt käsiteltävässä asiassa on aiheellista käyttää tätä mahdollisuutta, koska kantajan esittämällä ainoalla kanneperusteella ei jäljempänä esitetyistä syistä selvästikään pystytä osoittamaan, että valituslautakunnan päätös on lainvastainen.
- 64 On muistettava, että asetuksen N:o 1094/2010 60 artiklan 4 kohdassa säädetään, että ”jos valitus voidaan ottaa tutkittavaksi, valituslautakunta tutkii, onko se perusteltu”. Työjärjestyksensä 9 artiklan 1 kohdan mukaan valituslautakunta arvioi valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset ennen sen asiasisällön tutkimista, jos vastapuoli on vaatinut, että valitus jätetään tutkimatta.
- 65 Nyt käsiteltävässä asiassa esitetystä asiakirja-aineistosta ilmenee, että EIOPA jätti valituslautakuntaan 25.6.2015 päivätyn vastineen, joka koski ainoastaan tutkittavaksi ottamiseen liittyviä kysymyksiä. Vastineessaan se väitti, että valitus on jätettävä tutkimatta, koska se ei täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä.
- 66 Valituslautakunta päätti jättää kantajan tekemän valituksen tutkimatta lähinnä sillä perusteella, että se koski toimea, joka ei kuulunut sen toimivaltaan. Valituslautakunnan mukaan EIOPA:n 24.11.2014 päivätty kirje oli toimi, jossa pelkästään vahvistettiin aikaisempi kielteinen päätös. Se myös huomautti, ettei kantaja ollut hakenut muutosta kielteiseen päätökseen ja että tämä oli joka tapauksessa menettänyt oikeutensa riitauttaa päätös, koska valitus oli tehty 22.12.2014.
- 67 Koska valituslautakunta jätti valituksen tutkimatta sillä perusteella, ettei se täyttänyt tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, se ei ottanut mitenkään kantaa kantajan tekemän valituksen asiasisältöön. Näin menetellessään se noudatti työjärjestyksensä 9 artiklan 1 kohtaa, mitä kantaja ei kiistä.
- 68 Tästä on ensinnäkin todettava, ettei kantaja ole esittänyt unionin yleisessä tuomioistuimessa ainuttakaan kanneperustetta tai väitettä, jossa kyseenalaistettaisiin valituslautakunnan kyseisen valituksen tutkittavaksi ottamisesta tekemän arvioinnin perusteltavuus.
- 69 Ainoassa valitusperusteessaan kantaja lähinnä moittii valituslautakuntaa siitä, että se jätti ratkaisematta kantajan 18.6.2014 päivätyssä kirjeessään esittämät väitteet. Kyseisestä kirjeestä ilmenee, että näillä väitteillä pyrittiin osoittamaan IVASS:n rikkoneen unionin oikeutta, mikä kantajan mukaan riittää perusteeksi asetuksen N:o 1094/2010 17 artiklassa tarkoitettun tutkinnan aloittamiselle.

- 70 Näin ollen nyt tarkasteltavan kumoamisvaatimuksen tueksi esitetty ainoa kanneperuste koskee yksinomaan sen arvioimista, oliko valituslautakunnan perusteltua kieltäytyä aloittamasta asetuksen N:o 1094/2010 17 artiklan mukaista tutkintaa, ja tällaista arviointia valituslautakunta ei kuitenkaan suorittanut.
- 71 Näin ollen ainoa kanneperuste on hylättävä ilmeisen tehottomana.
- 72 Toiseksi on joka tapauksessa huomautettava kantajan toteavan kirjelmässään, ”että [se] on 22.12.2014 tekemässään valituksessa maininnut ainoastaan 24.11.2014 päivätyyn [EIOPA:n kirjeen], jota se pitää riidanalaisena päätöksenä”. Kantajan on näin katsottava myöntäneen, että valituslautakuntaan tehty valitus koski ainoastaan 24.11.2014 päivätyä EIOPA:n kirjettä. Sama päätelmä on tehtävä asiakirja-aineistoon sisältyvistä asiakirjoista ja erityisesti sen kantajan valituslautakuntaan tekemän valituksen sanamuodosta, jossa valituksen kohteeksi mainitaan selvästi ”24.11.2014 päivätyä EIOPA:n [kirje], jolla [kielteinen] päätös vahvistetaan”, sekä kantajan valituslautakuntaan jättämästä kirjelmästä, josta ilmenee sen pitävän kielteisen päätöksen vahvistavaa kirjettä unionin oikeuden vastaisena.
- 73 Valituslautakunta on kiistatta ratkaissut 24.11.2014 päivätyä EIOPA:n kirjettä koskevan valituksen jättäessään sen tutkimatta. Tämän seurauksena valitus, joka – kuten edellä esitetystä ilmenee – koski tämän yhden ainoan kirjeen laillisuutta, on menettänyt tarkoituksensa.
- 74 Näin ollen kantaja väittää ilmeisen virheellisesti, että valituslautakunta on ratkaissut valitusasian ainoastaan osittain, koska se jätti lausumatta kantajan 18.6.2014 päivätyistä kirjeistä.
- 75 Tämä toteamus pätee, vaikka kantajan 18.6.2014 päivätyä kirje oli esitetty sen valituslautakunnan käsittelyyn jättämän kirjelmän liitteenä ja vaikka kantaja täsmensi kirjelmässään, että liitteet ovat erottamaton osa sen perusteluja. Ottamatta kantaa kysymykseen siitä, onko valituslautakunnan valituksen sisältöä arvioidessaan lausuttava sille jätetyissä kirjelmissä esitettyjen väitteiden lisäksi myös väitteistä, jotka esitetään pelkästään näiden kirjelmien liitteissä, on katsottava, ettei mainitun kirjeen esittäminen kantajan jättämän kirjelmän liitteenä voi muuttaa valituslautakuntaan tehdyn valituksen kohdetta, kun se selvästikin koski ainoastaan EIOPA:n 24.11.2014 päivätyä kirjettä.
- 76 Vaikka kantaja pyrkisikin moittimaan EIOPA:ta siitä, ettei se käsitellyt kantajan 18.6.2014 päivätyä kirjettä asetuksen N:o 1094/2010 60 artiklan nojalla tehtynä valituksena tai että se jätti ratkaisematta kirjeellä tehdyn valituksen, on lisättävä, ettei mainitusta kirjeestä ilmene millään tavalla, että kantajan tarkoituksena oli tehdä valituslautakunnalle tällainen valitus. Tämän EIOPA:n puheenjohtajalle osoitetun kirjeen, jossa kantaja esittää perustelunsa kielteisen päätöksen riitauttamiseksi, voitaisiin enintään katsoa sisältävän pyynnön siitä, että EIOPA:n puheenjohtaja kumoaa päätöksen ja aloittaa asetuksen 17 artiklan mukaisen tutkinnan.
- 77 Tästä seuraa, että valituslautakunnan päätöksestä nostetun kumoamiskanteen tueksi esitetty ainoa kanneperuste on hylättävä ilmeisen tehottomana ja joka tapauksessa selvästi perusteettomana.
- 78 Näin ollen kumoamisvaatimus on hylättävä, koska se on oikeudellisesti selvästi täysin perusteeton.

Vahingonkorvauskanne

- 79 Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta ”toteamaan [EIOPA:n] olevan vastuussa” vahingoista, jotka se on aiheuttanut kantajalle laiminlyömällä päätöksen tekemisen ja tekemällä riidanalaiset päätökset. Muun muassa laiminlyönti- ja kumoamiskanteissa esittämiinsä perusteluihin viitaten kantaja väittää, että EIOPA on rikkonut riittävän vakavasti asetuksen N:o 1094/2010 17 ja 60 artiklaa ja kolmannen vahinkovakuutusdirektiivin säännöksiä, joiden tarkoituksena on antaa sille oikeuksia. Näistä lainvastaisuuksista on aiheutunut kantajalle aineellisia vahinkoja, jotka muodostuvat sen Italiassa antamista vakuutuksista kertyvän liikevaihdon pienenemisestä 59 prosentilla vuosina 2013 ja 2014,

tulonmenetyksestä ja sen Italiaan perustettavan sivukonttorin avaamisen kieltämisestä aiheutuneista kustannuksista, ja lisäksi ne ovat vahingoittaneet sen mainetta tai yrityskuvaa. Syy-yhteydestä kantaja toteaa, että vaikka syy-yhteyshetki alkoi IVASS:n päätöksestä, EIOPA on kuitenkin vaikuttanut ratkaisevasti tämän päätöksen vaikutusten voimassa pysymiseen.

- 80 EIOPA väittää, että vahingonkorvausvaatimuksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi, ja toissijaisesti, että vaatimus on ilmeisen perusteeton.
- 81 On muistettava, että Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 artiklan d alakohdan mukaan kanteessa on mainittava muun muassa oikeudenkäynnin kohde ja yhteenveto perusteista, joihin asiassa vedotaan. Jotta nämä edellytykset täyttyisivät, kannekirjelmästä, jossa vaaditaan unionin toimielimen aiheuttamiksi väitettyjen vahinkojen korvaamista, on käytävä ilmi seikat, joiden perusteella kantajan riittauttava toimielimen menettely voidaan yksilöidä, syyt, joiden nojalla kantaja katsoo, että tämän menettelyn ja aiheutetuksi väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys, sekä vahingon laatu ja sen laajuus (tuomio 18.9.1996, *Asia Motor France ym. v. komissio*, T-387/94, EU:T:1996:120, 106 ja 107 kohta ja tuomio 6.5.1997, *Guérin automobiles v. komissio*, T-195/95, EU:T:1997:66, 20 ja 21 kohta). Sitä vastoin vaatimus, joka koskee minkä tahansa vahingonkorvauksen saamista, ei ole riittävän täsmällinen, ja se on näin ollen jätettävä tutkimatta (tuomio 2.12.1971, *Zuckerfabrik Schöppenstedt v. neuvosto*, 5/71, EU:C:1971:116, 9 kohta).
- 82 Sellainen tilanne on kuitenkin mahdollinen, että kantaja ei ole esittänyt rahamääräistä arviota sille aiheutuneen vahingon suuruudesta, vaikka se onkin esittänyt selkeän selvityksen seikoista, joiden perusteella vahingon laatu ja laajuus voidaan arvioida, jolloin vastaajalla on edellytykset puolustautumiseen. Mainitunlaisissa olosuhteissa numerotietojen puuttuminen kannekirjelmästä ei vaikuta vastapuolen puolustautumisoikeuksiin (määräys 22.7.2005, *Polyelectrolyte Producers Group v. neuvosto ja komissio*, T-376/04, EU:T:2005:297, 55 kohta).
- 83 Nyt käsiteltävässä asiassa kantaja kuitenkin ainoastaan viittaa epämääräisesti aineelliseen vahinkoon, joka sille on väitetysti aiheutunut sen Italiassa antamista vakuutuksista kertyvän liikevaihdon pienenemisestä 59 prosentilla, tulonmenetyksestä ja sen Italiaan perustettavan sivukonttorin avaamisen kieltämisestä aiheutuneista kustannuksista, ja maineensa tai yrityskuvansa vahingoittumiseen perustelematta mitenkään näitä väitteitä. Kantajan ei siten voida katsoa toimittaneen riittäviä tietoja, joiden perusteella unionin yleinen tuomioistuin ja EIOPA voisivat arvioida aiheutuneen vahingon luonteen ja laajuuden.
- 84 Kantaja ei myöskään ole esittänyt selvästi syitä, joiden perusteella se katsoo, että EIOPA:n moititun käyttäytymisen ja väitetysti aiheutuneen vahingon välillä on syy-yhteys. Kantaja nimittäin ainoastaan huomauttaa, että ”on totta, että sille aiheutuneeseen vahinkoon johtanut syy-yhteyshetki käynnistyi IVASS:n päätöksestä mutta EIOPA on laiminlyömällä päätöksen tekemisen ja tekemällä aineellisesti virheellisiä päätöksiä vaikuttanut osaltaan ratkaisevasti siihen, että IVASS:n päätöksen vaikutukset ovat pysyneet voimassa – ja ettei tämän rajoituksen poistamiseksi ole ryhdytty korjaaviin toimenpiteisiin”. Näin ylimalkaiset väitteet, joiden tueksi ei ole esitetty mitään näyttöä, eivät kuitenkaan täytä edellä 81 kohdassa esitettyjä vaatimuksia.
- 85 Näin ollen vahingonkorvausvaatimus on jätettävä tutkimatta, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi.
- 86 Edellä esitettyjen seikkojen ja erityisesti edellä 43, 59, 78 ja 85 kohdassa esitettyjen päätelmien perusteella nyt käsiteltävä kanne on hylättävä, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja koska se on osittain selvästi täysin perusteeton.

Oikeudenkäyntikulut

- 87 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian ja EIOPA on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantaja on velvoitettava korvaamaan EIOPA:n oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

- 1) **Kanne hylätään.**
- 2) **Onix Asigurări SA vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen (EIOPA) oikeudenkäyntikulut.**

Annettiin Luxemburgissa 24 päivänä kesäkuuta 2016.

E. Coulon
kirjaaja

M. E. Martins Ribeiro
jaoston puheenjohtaja